

השר שרון  
כסף והלשנות

# שרון משתלט על קופת חרות

הכיוון הוא כרוך: פגיעה במעמדו של לוי והרסת המחנה שלו.

## התערבות מירושלים

**הטיפול המישטרי במועדון היקב החל במיקרה עובדים בכירים במרכז הבניה של משרד השיכון הגישו תלונות מפורטות נגד קבלן תערוכות ופירסומים, שהודח מתפקידו. האיש, קובי לוי, נעצר לשבועיים ונחקר. הוא שוחרר אחרי שהותיר במישרדי היחידה הארצית לחקירות הונאה תיקים ומיסמכים רבים.**

החוקרים גילו עניין רב בתרומות שהוא העביר למועדון היקב, עמותה שהוקמה על-ידי ח"כ חרות הג'ינג'י מיכה רייסר, וזמן קצר אחרי חזרתו ב-1981, בתור התשובה הימנית למועדון צוותא של מפ"ם.

לוי טען, כפי שפורסם בהעולם הזה, שהוא נדרש לתרום למפלגה באמצעות היקב, ושולדעו הכסף לא שימש לפעילות התרבותית של המועדון אלא למטרות אחרות.

במישרדי היחידה לחקירות הונאה מתייחסים בזהירות רבה לכל חקירה שבה קשורה אישיות ציבורית, מה גם שהחומר הראשוני היה די כללי באופיו, ועל פניו גם לא מפליל.

החוקרים התחילו לגלות עניין בדרך הפעלת היקב וצורת התקבולים שלו, והחקירה היא בשלביה הראשונים בלבד. רייסר מסר להעולם הזה,

כתבי-אישום נגד גניש, נגד עובד בחברה שלו, בשם שימרון כהן ונגד עוד ארבע חברות של גניש, הוכן אחרי מאמצים קשים והתערבות מגובה בחקירה. יש בו 24 סעיפי אישום, הכוללים רישומים כוזבים בספירי חשבונות, השתמטות מתשלומים, זיופי רוחות למס'ההכנסה, גניבה מתכרות על-ידי מנהל, הודעה על סגירת חברות והמשך קבלת תקבולים ורכוש; השמרה פיסית של ספרי חש' בונות ותקבולים וקבלת כספים מדיירים תוך העלמתם מכל רישום. המדובר בהעלמות וגניבות בשנים 1979-81.

סכומן המשוער להיום של העבירות הפינאנסיות הוא יותר מ-500 אלף דולר, לא כולל ריבית והצמדה.

עד כה התקיימו ישיבות אחרות בבית המישפט. גניש כפר בכל האש' מות. כהן, עובד שלו, הודה באישומים נגדו, ואחר-כך ביקש לחזור בו מהוד' עתו. עתה ייתכן שהוא יעיד נגד גניש. בדיון שהתקיים בחודש יולי שעבר הסביר נציגו של גניש, כי מרשו ביקש להמיר את המישפט בתשלום כופר, והנציבות עדיין לא נתנה את תשובתה הסופית בעניין.

כבר ב-1981 טענו מחוגי צוות החקירה, כי גניש מצא מסילות לליבו של מנחם בגין, וכי על-פי הוראה מירד' שלם לא נדונו כל הדיכתיים הפליליים של החקירה. למעשה, התלוננו במחד לקה כי החקירה כולה טוויחה, והצטמ' צמה בחלק מיוערי המעבירות שגניש נחשד בהן.

## האם יהיה השר השולט בתעשייה ובמיסחר למתרים של חרות? האם ידאג גם למימון הוצאות מישפטו? מי הדליף חומר למס'ההכנסה

גדולה-מידים, ידע בריוק על מה הם מבררים, לא לחיסול פיס' הם התכוונו, אלא לחיסול מסוג שונה לגמרי.

ייתכן שהשיחה הקשה סביב שאלת הירוש בתנועת-החרות היתה נשאת בנדר עוד שיחת עסקנים, אילו לא כמה אירועים שהתרחשו באחרונה: מישוה, המשאיר עקבות גדולים, החליט להסל את השר לוי, באמצעות פגיעה בכיסים ובשמש הטוב של אנשי חצרו.

אם בעבר נוהלו מילחמות-הירישה בחרות בתוך מצודת-זאב, הפעם יש שינוי, למילחמה גיוסו בעקיפין גם מחלקת-החקירות של מס'ההכנסה והיחידה לחקירות-הונאה במטה הארצי של המישפט.

לפני כמה שבועות התייצב מיי שהו במישרדי מחלקת-החקירות של מס'ההכנסה וביקש למסור חומר חדש על הקבלן שילום-אהרון גניש, שותפו לעסקים של אפל.

נאשם בתיק פלילי על עבירות מס'ההכנסה, ביחד עם גניש, עשוי להיות ער-מרינה בתיק שהדיון בו טרם החל. ביחידתו של תניצב יאס' גונן התקבל מידע שקשור בפעילותו של ח"כ מיכה רייסר בעמותה היקב.

חומר-חקירה ישן במס'ההכנסה נגד גניש ואפל, מלפני ארבע שנים, זוכה באחרונה לעיון מחודש. מישוה, שהומרו הגיע לידיו, באיתור אומנם, אמור להעבירו לעיון מישטרי. כדי לברוק אם יש מקום לחקירה פלילית.

מתוך מיסמכי החקירה של גניש, שהגיעו להעולם הזה, מתברר של פחות כמה נושאים, שעליהם השיב אז הקבלן, ייפכו מוקד התעניינותם של אנשי שרון, במאבקם נגד לוי.

באחת החקירות סיפר גניש כי היה נהוג שלקוחותיו משלמים יותר מהס' כומים שנרשמו בחווים הרישמיים. לאן הלך אותו כסף? על-פי גניש, הועבר הכסף הנתור לשני מקורות: לקבוצת ביתר תל-אביב, שהוא עמד כראשה והיה גיבור שלה, ולמפלגות. איזה מפלגות? זאת הוא סירב לגלות.

### להלן קטע מהחקירה, העוסק בעניין זה:

שאלה: לאיזה מפלגות תרמת? תשובה: מסרב לענות.

שאלה: מסרב לענות. שאלה: קבלת קבלות מהמפלגות שתרמת להן? תשובה: לא ידוע.

שאלה: לאיזה איש מהמפלגות נתת את הכסף? תשובה: פעם אחת ראיתי אותו והוא נעלם לי.

שאלה: אמרת שאתה רוצה לדבר עם יעקב (יריבו בחרות) האם נתת לו את הכסף? תשובה: מסרב לענות.

שאלה: מה סיכמת עם מרדור והאם קבלת ממנו קבלות? תשובה: לא סיכמתי כלום ולא קיבלתי קבלות. ע'ד באן' תשובותיו של גניש.

שרון, המבקש להיות גיבור המיפ' לגה, ירצה לדעת בריוק מה נעשה בכספים אלה, אם אכן הועברו למיפ' לגה, ומי השתמש בהם. אם יגלה ולוא שמץ של חומר שבעזרתו ניתן יהיה להפיל את יריבו במפלגה ולהשי' ליכס לכלא, לרגע אחד לא יהסס לעשות זאת.

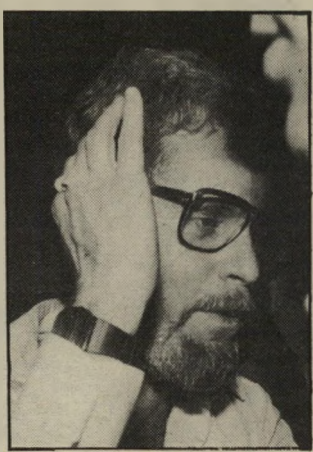
מיסמכים אחרים היכולים לשמש במזימה זאת קשורים לחקירתו של רודי אפל.

### להלן קטע מהדו"ת של אפל:

אני זוכר שבשנת 1979 (ח"כ מיכ' אל) איתן ואני היפשו לעשות עיסקה ביחד. עשינו זאת רדך קופל טורס. הלכנו שנינו לקופל טורס ודיברנו עם המנהלים, ששנינו רוצים להוציא קבר צה לחו"ל. קופל טורס נתן לנו שרד' תיטיסה ואנחנו היינו צריכים להיות המתווכים עם חברה אמריקאית, שתי' תן את שירותי-החקר. אנחנו צריכים לקבל דמי-תיווך מקופל, לפי מיספר האנשים שהבאנו.

אני אומר שאני יודע כמה דמי-תיווך, ואיתן טיפל בכל העניין. ע'ד באן' מהדו"ת אפל.

ח"כ איתן, או עסקן-סטודנטים שעמד מאחורי חברת-הנופש לסטודנ' טים נופשאותן, אינו נמנה עם אנשי מחנהו של לוי. הוא מקורב לרוני מילוא. אבל שרון נלחם, כידוע, בכל המחנות האחרים. הוא ישמח להקיו גם את דמם של אנשי מילוא ויצחק שמיר. טיב יחסיהם העיסקיים של אפל ואיתן עשוי להיחקר שוב, אחרי שהמודיע



ח"כ רייסר  
הדלפה למישטרה

אשר פנה לשלטונות-המס הבטיח להוסיף פרטים.

## הרבה גוויות?

**לפני חצי שנה** עלו חוקרי-המס על קבלן-שיפוצים שנחשד בהעל' מות'מס. במהלך חקירתו הוא החל מספר סיפורי אלף-לילה-זולילה על שיגעון ההימורים של גניש, ועל הדרך שבה מימן את הקמת הפרוייקט הענקי שלו בהרצליה, לב הרצליה.

אז גילו החוקרים עניין בסיפור רק בגלל החשד להעלמות-מס. כיום נבר' קת האפשרות שחלק מכספים שחורים אלה מימנו פעילות מפלגתית של אחד המחנות בחרות, במהלך המאבקים הפנימיים בתנועה בשנותיים האחרונות. כמשך שנים התפארו בתנועת-החרות שמעשייה-שחיתות כמו אתם אשר כירסמו במפלגת-העבודה וגרמו לנפילתם של ראשי חברת העובדים לא יתגלו אצלם לעולם. אם אכן יצליחו אנשי ש' אריאל שרון לגלות אצל יריביהם מעשייה-שחיתות, הרי שברוכו לתואר הכנסף עוד ידרוך שרה-תעשייה-המסחר, נרגליו הגסות, על הרבה מגוויות חבריו למפלגה. **ב'ציון ציטרין**

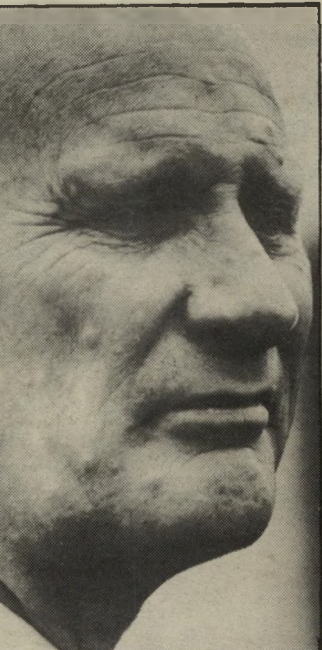
## במדינה

(המשך מעמוד 6)

העליון היא חסרת-תקדים — לא רק בארץ, אלא בעולם כולו. החלטת השופט מאיר שמגר: בית-המישפט העליון לא ישמע עירעורים מטעם המדינה. הסיבה (שלא הוצהר עליה): הנשיא זועם על מישר-מיש' פטים.

הפרשה היתה אכן מוזרה. סוחר ערבי ממזרח-ירושלים, בעל ייחוס מישפחתי, נדון על עבירות-מס. אחרי שנגזרו עליו שלושה חודשי-מאסר, עירערה פרקליטות המדינה, השייכת למישר-המישפטים, על קולת העונש. בית-המישפט העליון קיבל את העירעור והגדיל את העונש לשישה חודשים. כמה שבועות לאחר מכן הומתק העונש, על-פי יוזמתו של שר-המישפטים.

המסקנה הסבירה: מישר-המיש' פטים ביזה את בית-המישפט העליון (וגם את עצמו). בגורמו להמתקת העונש, אחרי שהוא עצמו תבע מבית-המישפט להגדיל את העונש. **חורתמת גומי.** השר משה ניסים



נשיא שמגר  
זעם

מיהר להתנצל. היתה כאן אי-הבנה, טען באמצעות כלי-התיקשורת. הסוחר הערבי חולה מאוד, ועל כן היה צורך למנוע ממנו מאסר.

זה נשמע יפה — אך אין בטענה זו כל ממש. המחלה המיוחסת לאיש — מחלת-לב קשה — לא באה פיתאום. אין ספק שסטיגמו העלה אותה בבית-המישפט כנימוק להקלת העונש. אם לא עשה כן — הרי זה חשוד, ואם עשה כן, ובית-המישפט לא קיבל את הטענה, הרי ביזה שרה-מישפטים את בית-המישפט. בהפיכת עצמו למוסד של עירעור.

גם הטענה כי זהו עניין של נשיא המדינה אינה עומדת במבחן. הסמכות לחון או להמתיק את עונשו של אדם, שהורשע בדיון, היא הסמכות היחידה כמעט שיש לנשיא — אך אין הנשיא רשאי לפעול באופן חופשי. על פי החוק, אין לו כל אפשרות לפעול אלא שה, משמש הנשיא בשטח זה כחור-תמת-גומי לשר.

השר הוא איש פוליטי. בעניין זה הופעלו לחצים פוליטיים. יש חשש כבד שהגניע להחלטה היה פוליטי — ועל כך זעם נשיא בית-המישפט. **שתי סטירות-לחי.** יתכן כי אין מקום לשלוח למאסר של חצי שנה אדם בשל העלמות-מס. קל וחומר כשהאדם חולה מאוד. בית-הסוהר אינו משקו מתאים לאדם חולה קשה. הסיפורים על יכולתו של בית-הסוהר לטפל במצבים כאלה אינם אלא אגדה. אך פעולת מישר-המישפטים במיקרה זה היא סטירת-לחי לבית המישפט העליון. תגובת בית-המישפט היא סטירת-לחי לשר.